

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Tertiam Partem Summæ Theologiæ. Cum Commentariis
Reuerendiss. D. Thomæ de Vio Caietani Cardinalis S. Sixti, Et Opvscvlis
Eivsdem In tres Tomos distinctis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

2. Secundum quam naturam conueniat sibi ascensio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72797)

alias 177. dies tem pus * presentis saeculi, quo Christus in A ecclesia conuersatur, potest intelligi: quia homo constat ex quatuor elementis, & eruditur contra transgressionem decalogi.

¶ Super Quaestio 17. Art. secundum. Titulus, ut sonat lumen-- dus est. ¶ In corpore ponitur vna distinctio bimembris cum suis conclusionibus. Distinctio est circa ly secundum quod, & conclusiones sunt clarae. Vbi nota in hac materia, qd sicut sup positum diuinu passum est secundu naturam humanam, vt ly secundum, dicitur conditione n parientis, ita persona filij Dei est ille, qui ascendit in celum secundum naturam humanam, vt naturam ascendentem: & secundum naturam diuinam, vt causam ascensionis.

ARTICVLVS II.

¶ Vtrum conueniat Christo ascendere in celum secundum diuinam naturam.

AD SECVNDVM sic proceditur. Vt, qd ascendere in celum conueniat Christo s'm diuinam naturam. Dicitur enim in Psal. 46. Ascendit Deus in iubilatione, & Deut. 33. Ascensor caeli, auxiliator tuus: sed ista dicuntur de Deo etiã ante Christi incarnationem. ergo Christo conuenit ascendere in celum secundum, quod Deus.

¶ 2. Praet. Eiusdem est ascendere in celum, cuius est descendere de caelo, secundum illud Ioa. 3. Nemo ascendit in celum, nisi qui de caelo descendit, & Ephe si. 4. Qui descendit, ipse est, & qui ascendit: sed Christus descendit de caelo, non secundum quod homo, sed secundum, qd

Deus: non enim humana eius natura ante in celo fuerat, sed diuina: ergo videtur, qd Christus ascendit in celum, secundum, quod Deus.

¶ 3. Praet. Christus sua ascensione ascendit ad Patrem: sed ad patris aequalitatem non peruenit, secundum, quod homo: sic enim dicit, pater maior me est, vt habetur Ioa. 14. ergo videtur, qd Christus ascendit secundum, quod Deus.

SED CONTRA est, quod Eph 4. super illud, quod autem ascendit, quid est nisi quia & descendit, dicit glo. * Constat, quod secundum humanitatem Christus descendit, & ascendit.

RESPON. Dicendum, qd ly secundum, duo potest notare. scilicet conditionem ascendentis, & causam ascensionis. Et si quidem designat conditionem ascendentis, tunc ascendere non potest conuenire Christo secundum conditionem diuinam naturam, tum, quia nihil est diuinitate aliud, quo possit ascendere: tum etiam, quia ascensio est motus localis, qui diuinam naturam non competit, quae est immobilis, & inlocalis: sed per hunc modum ascensio competit Christo secundum humanam naturam, quae continetur loco, & motui subijci potest vnde in hoc sensu poterimus dicere, qd Christus ascendit in celum secundum, quod homo, non secundum, quod Deus: si vero ly secundum, qd designat causam ascensionis, cum Christus ex virtute diuinitatis in celum ascenderit, non autem ex virtute humanae naturae, dicendum est, quod Christus ascendit in celum, non secundum, quod homo, sed secundum, quod Deus: vnde Aug. t dicit in sermone, de Ascensione, De nostro fuit, quod filius Dei pependit in cruce, sed de suo, qd ascendit.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod auctoritates illae, propheticae dicuntur de Deo, secundum quod erat incarnandus: potest tamen dici, quod ascendere, etiam non proprie conuenit diuinam natura

turae, potest tamen ei metaphoricè conuenire, prout scilicet dicitur, in cor hominis ascendere, qm cor hominis se subijcit, & humiliat Deo. Et eodem modo metaphoricè dicitur ascendere, respectu cuiuslibet creaturae, ex eo, quod eam subiicit sibi.

AD SECVNDVM dicendum, quod ipse idem est, qui ascendit, & qui descendit (dicit enim Aug. t in libro de Symbolo, Quis est, qui descendit? Deus homo quis est, qui ascendit? idem ipse Deus homo.) descendus tamen duplex attribuitur Christo: vnus quidem, quo dicitur descendisse de caelo, qui quidem attribuitur Deo homini, secundum quod Deus: non enim est iste descendus intelligendus secundum motum localem, sed secundum exinanitionem, qua cum in forma Dei esset, serui formam suscepit: sicut enim dicitur exinanitus non ex eo, quod suam plenitudinem amiserit, sed ex eo, qd nostram paruitatem suscepit, ita dicitur descendisse de caelo, non qd caelum deseruerit, sed quia naturam terrenam assumpsit in unitatem personae. Alius autem est descendus, quo descendit in inferiores partes terrae, ut dicitur Eph. 4. Qui quidem est descendus localis, vnde competit Christo secundum conditionem humanam naturam.

AD TERTIVM dicendum, qd Christus dicitur ad patrem ascendere, in quantum ascendit ad consessum paternae dexterae: quod quidem conuenit Christo aequaliter secundum diuinam naturam, aequaliter autem secundum humanam, secundum quod infra dicitur.

ARTICVLVS III.

¶ Vtrum Christus ascendit propria virtute.

AD TERTIVM sic proceditur. Videtur, qd Christus non ascendit propria virtute. Dicitur enim Marc. vlt. qd Dominus Iesus postquam locutus est discipulis, assumptus est in celum. Et Act. 1. dicitur, Videntibus illis eleuatus est, & nubes suscepit eum ab oculis eorum: sed illud quod assumitur, & eleuatur, ab alio videtur moueri. ergo Christus non propria virtute, sed aliena ferebatur in celum.

¶ 2. Praet. Corpus Christi fuit terrenum, sicut & corpora nostra: corpori autem terreno, contra naturam est ferri sursum. nullus autem motus est ex propria virtute eius, quod contra naturam mouetur. ergo Christus non ascendit propria virtute in celum.

¶ 3. Praet. Propria virtus Christi est virtus diuina: sed motus ille non ut fuisse ex virtute diuina: quia cum virtus diuina sit infinita, motus ille fuisse in instanti, & sic non potuisset videntibus discipulis eleuari in celum, ut dicit Act. 1. ergo ut, quod Christus non ascendit propria virtute.

SED CONTRA est, qd dicit Iu. 63. Tertia S. Thomae.

li. 4. c. 7. circa prin. co. 9.

¶ Super Quaestio 17. Articulus 3.

Titulus clarus. ¶ In corp. ar. conclusio est: Christus ascendit in celum propria virtute. primo quidem diuina, secundo autem animae glorificatae, mouetur corpus, prout vult Declaratur conclusio, distinguendo in Christo naturam diuinam. & humanam, & subdistinguedo virtutem humanam in virtute naturae & virtute gloriae, & exclusa virtute naturali asserendo duas opiniones de radice virtutis gloriae. scilicet vel ex parte lucis caelestis, vel ex parte beatitudinis aie. Et permissa prima opinione, quia beatitudo aie in dei participatione consistit, in se conclusio quo ad oes sui partes clarissima, ita qd expositione non eget. ¶ Aduerte hic, qd cum dicitur, Christum propria virtute glorificatae aie ascendisse in celum, non intelligit, nisi de ipso lo. alio motu ascensionis virtutem in virtute glorificatae aie potuerit motu illo penetrare caelos, alia qstio est inferus tractanda.

Z 4 ¶ Super

Trad. 9. Jo. ante dicitur co.

¶ In dicitur hinc.

Inferius, & est 176 in ord. dicitur med. co.